

[Grünbaum.]

det er jo rigtigt, men hvem betaler? Det gør jo i virkeligheden skatteyderne, og det er jo også fremgået af de annoncer, der har været, ofte provokerende annoncer i aviserne, hvor det netop klart fremstilles, at man behøver i virkeligheden ikke at betale noget, for man får et skattefradrag, der fuldt ud opvejer det indskud, man gør. At en del af disse folk så på længere sigt kommer i vanskeligheder, fordi man ikke kan overse det, er en anden sag, og man må også sige, det er urimeligt, ja, uanstændigt, at man videregiver skibene til kommanditselskaberne med en fortjeneste, uden at kommanditisterne har haft mulighed for at tage stilling hertil.

Der trænger altså til at blive ryddet op på dette område, og ud fra en umiddelbar betragtning forekommer det mig, at finansministerens forslag indeholder det rigtige princip, nemlig at der kun skal kunne afskrives inden for den indkomst, der indtjenes i det pågældende selskab. Om det så er rigtigt at begrænse ordningen til kun at gælde for rederierhvervet, vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved. Finansministeren siger selv i sin fremsættelsestale, at han er opmærksom på dette spørgsmål, og det er noget af det, vi fra mit partis side gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet, hvor vi også meget gerne hører erhvervenes syn på det forslag, der her foreligger.

Blot må det være helt klart, absolut klart, at der nu må gribes ind over for en urimelig udnyttelse af afskrivningsreglerne. Vi skal have gode afskrivningsregler, men befolkningen har krav på, at vort skattesystem opfylder betingelserne om lighed i beskatningen, og det må være det afgørende.

På dette grundlag vil vi tilsige finansministeren vor medvirken til en positiv behandling af dette lovforslag.

Glistrup (FP):

Formand Mao sagde engang i 1950'erne: lad de tusinde blomster folde sig ud. At formand Mao blev hørt i det danske finansministerium, er der ikke noget mærkeligt i, og der er heller ikke noget mærkeligt i, at de derhjemme misforstod ham og troede, han mente: lad de tusinde tidsler folde sig ud. Derfor har vi fået den ene tidsel efter den anden til

at gro op, sådan at de nu præger hele vor indkomstskattemark, det er en samling af de grimme tidsler, og nu kommer der altså endnu en af disse beplantninger her som finansministerens lovforslag nr. 118 i 1974. Og hvad er det så, vi skal til at gøre?

Ja, for det første er det således, at man vil udskyde en afskrivningsadgang, så for dem, der har magt over tingene, spiller dette overhovedet ingen rolle, for det er bare et problem om, at den, der tænker sig om, kan få det fradrag i 1977, som man nægter ham i 1975, og skatten er nok højere i 1977, så det kan han bare skyde ud; det er kun for de små, dem, der ikke kan overse tingene, dem, der ikke har den fornødne sagkyndige bistand, denne lov overhovedet spiller nogen som helst rolle.

Når hr. Grünbaum f. eks. nævner, at han ikke kan lide, at der er nogle, der sælger skibe til kommanditselskaber til en høj pris, ja, så kommer det overhovedet ikke til at virke for de mennesker. For det første gælder det ikke i salgsåret, for det andet gælder det ikke om dem, der har haft den fulde ejendomsret til et skib, så det har intet at gøre med, at man retter bankejer for tandlæge, at man på denne måde pludselig begynder at ramme nogle mennesker tilfældigvis oven i hovedet — for det er simpelt hen det, der sker. Det hele bliver meget mere indviklet på ny, fordi man nu skal til at huske på at operere med nogle nye særegler; vi får nogle flere revisormånesår, vi får nogle flere ting, hvor det bulner ud, fordi revisoren ikke har kunnet klare den ene selvangivelse uden at bruge en bunke tid, fordi man skal tage hensyn til alle disse mange særegler, der efterhånden præger tidselmarken; ja, så bliver virkningen den, at han forsømmer tingene et andet sted.

Det bliver jo ikke lettere at arbejde med i det praktiske liv af, at man skriver, at denne lov gælder for anpartshavere, og så i snørklet sprog skriver man i næste sætning: men den gælder slet ikke for anpartsselskaber. Der kommer ganske givet af den formulering i hundredevis af misforståelser ud over landet. Men de, som altså skal have deres afskrivningsmuligheder med større eller mindre beløb skubbet ud fra det ene år til det andet, de er altså at finde inden for skibsfart og skibsbyggeri, det er den branche, der skal rammes.